

A lelki áldozás

A lelki áldozás olyan ájtatossági gyakorlat, mely Jézussal egyesít az eucharishtiában, de nem a szentség vétele által, hanem olyan erős vágyakozás eredményeképpen, mely a szeretettől éltetett hitből ered. Fontos ez napjainkban, amikor számos hívőnek nincs lehetősége áldozni. Ilyenkor a lelki áldozás a legjobb eszköz arra, hogy lelki életünket megőrizzük és fejlesszük.

Magán kinyilatkoztatásban Jézus ezt mondta Boldog Keresztes Johannának: „Minden alkalommal, mikor a lelki áldozást gyakorlod, ugyanakkora kegyelmet adok neked, mint amekkorát a szentség valódi vételekor kapsz.”

A lelki áldozás értéke két elven nyugszik:

1. Azon a hiten, mely szerint Krisztus valóságosan jelen van az eucharishtiában; hiszen éppen azért akarja valaki a szentostyát megkapni, és azzal lelkét mintegy lelki étekkel erősíteni, mert hiszi, hogy a kónszekrált ostyában Jézus valóságosan jelen van.
2. A vágyakozás hatékonysága helyettesíti a szent cselekményt. Az az elv, mely szerint az erős vágy helyettesítheti a cselekvést, ha az nem kivitelezhető, számos esetre érvényes és elfogadott. A természetfeletti rendben a vágy gyakran helyettesíthet egy szentséget (ha lehetetlen valóságosan megkapni), sőt, az üdvözüléshez is elegendő lehet. Mint például végszükség esetén a keresztség utáni legalább rejtett vágy a keresztséget, illetve a tökéletes megbánás a gyónást helyettesíthet.

Hogyan gondoljunk a lelki áldozásra?

Szent II. János Pál pápa:

Jó ápolni szívünkben az állandó vágyat az Eukarisztia szentsége iránt. Ebből született a „lelki áldozás” gyakorlata, ami igen szerencsés módon évszázadok óta meghonosodott az Egyházban, és a lelki élet mesterei, a szentek is ajánlják.

Szent Teréz ezt írja A tökéletesség útjában:

Ha pedig nem járulhatnátok szentáldozáshoz, leányaim, akkor a szentmise alatt igyekezzetek lelkileg áldozni. Ez is nagy haszonnal jár. Utána pedig tegyetek éppúgy, mint a szentségi áldozás után s szálljatok magatokba!

Ez kitűnő eszköz arra, hogy az Úr iránti szeretet belehatoljon szívünkbe. Mert ha előkészülünk befogadására, Ő mindig sokféleképpen megajándékoz bennünket anélkül, hogy észrevennénk.

Úgy vagyunk vele, mint a tűzzel. Akármekkora legyen is, ha távol maradtok tőle, nem fogtok megmelegedni. Ellenben ha közel mentek hozzá, az egészen más dolog. Ha tehát a lélekben megvan a kellő előkészület – értem, hogy szeretne nem fájni többé – s ha egy ideig a közelében van ennek az isteni tűznek, utána több óra hosszat is meleg marad.

XVI. Benedek pápa:

Ügyelni kell arra, hogy e jogos megállapítás [ti. hogy a teljes részvétel a szentáldozás] ki ne alakítson bizonyos automatizmust a hívők között, mintha abból a tényből fakadóan, hogy valaki a liturgia idején a templomban tartózkodik, joga, netán kötelessége volna az Eucharisztia asztalához járulni.

A szentmisén való részvétel akkor is szükséges, érvényes, tartalmas és gyümölcsöző, ha valaki nem járulhat szentáldozáshoz. Ilyen körülmények között jó ápolni a Krisztussal való teljes egyesülés vágyát, például a lelki áldozás gyakorlásával”.

Liguori Szent Alfonz ezt a kis imádságot ajánlja a lelki szentáldozásra:

„Jézusom, hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben. Mindenekfelett imádlak, és óhajtalak a szívembe fogadni. Mivel most nem tudlak szentségileg fogadni, ezért lelkileg gyere a szívembe. Átölellek úgy, mintha már ott lennél, és teljesen egyesítem magamat veled. Soha ne engeddd, hogy elváljak tőled. Amen.”